

La perfecció comporta la destrucció

El nostre país actualment té molts problemes tant socials com econòmics com polítics. Aquests dos últims acostumen a estar molt connectats, ja que una mala gestió política pot provocar problemes econòmics i aquests últims poden causar una manca de confiança en el govern. Per tant, s'intentaria diagnosticar les problemàtiques espanyoles i pronosticar algunes solucions definitives per aconseguir que fos un país ideal. Aquest desig d'arribar a formar el món perfecte, però, té molts desavantatges, tot i que a primera vista sembla una idea bastant atractiva.

Els problemes de la societat són tals com què els governants es deixen comprar per grans empreses per aconseguir beneficis econòmics. A més, aquest mal funcionament polític ha causat que siguem un dels països més endarrerits de tota Europa i que la nostra societat vagi caient al límit de la pobresa. A més, el mètode de control del país que podria ser més útil, el de la informació, queda regit pel que un determinat partit polític o, simplement, l'Estat vol que s'informi. Així doncs, no podem saber què està passant al nostre voltant i com poder-ho solucionar. Per tant, tota la població viu sota una ignorància la qual està produïda per uns mitjans de comunicació que ens expliquen mitges veritats o ens permeten tenir grans llacunes sobre el país. Tanmateix, s'intenta que la població estigui més interessada per un conjunt de persones que persegueixen una pilota que no pas un altre grup humà que mor diàriament a causa d'unes guerres o malalties, o de la situació politicoeconòmica del país.

Per solucionar aquests problemes, només seria necessari que la societat rebés una educació especial per aprendre què és més correcte. En altres paraules, aprendre un bon comportament ètic, ja que tot el que passa és perquè la població només té coneixements teòrics de la matèria en què s'especialitza, però no del que s'ha de fer en determinades situacions. Així, la gent no es deixaria comprar i faria el que és més correcte per cada situació. Tanmateix, s'hauria d'ensenyar com gestionar, tant sigui una empresa com un estat. D'aquesta manera s'evitaria que governés qualsevol. A més, les grans empreses es podrien nacionalitzar i arribar que aquestes no tinguessin les iniciatives de subornar l'Estat per aconseguir més guanys. Seguidament, aquest país quedaria sistematitzat i podria controlar àmpliament la població. A més, també hi hauria l'avantatge que tothom tindria uns mínims per viure a costa de l'Estat, gràcies això es podria eliminar, o fer disminuir considerablement, el grup de la societat el qual viu en la pobresa.

Tanmateix, quan una societat és tan perfecta, tan ideal, pot arribar a ser totalitarista. D'aquesta manera, es perd la llibertat de lliure albir o de pensament o d'associació, ja que tot ja està marcat pel governador i, en part, perquè aquest controlaria tots els ciutadans. Llabor, també s'aconsegueix un ambient avorrit on tot ja té una solució. Així doncs, només s'aconseguirà un estancament de la població i seguiríem un camí que ens portaria a la pròpia destrucció. El fet és que si s'està en un estat estàtic, no hi ha possibilitat de canvi. Tot es mantindria igual i res evolucionaria. El problema que trobem és que vivim en una situació en què tot canvia: el canvi és un factor que conviu constantment amb nosaltres. Aquest fet és impossible d'evitar, ja que el present que vivim és diferent en cada moment. Per tant, si es vol mantenir un estat sense dinamisme, només podria aconseguir anar a pitjor: aquesta societat es corrompia i es tornaria un món desastrós on ningú voldria viure. En altres paraules, la població anirà caient en un

estat que no s'adaptaria a les seves necessitats canviants i no podria aconseguir els ciutadans. Llavors, aquest Estat entraria en una crisi, ja que les persones es revolucionarien per fer-lo evolucionar i que s'adaptés a la nova situació. És a dir, la població es sucumbirà en la violència per poder canviar el món estàtic idíl·lic en què s'havia arribat.

En concloure, és més convenient mostrar un món imperfecte, diagnosticant els problemes i fent que la població s'adoni de les problemàtiques que hi ha dins la societat en què vivim. D'aquesta manera, la gent tindria la informació necessària per reflexionar sobre què es pot fer per donar solucions pel nostre entorn intentar-lo canviar per anar a millor sense arribar al totalitarisme

Lidia González

Institut Busquets i Punset